

Dinimiz nakil dinidir. Hiçbir âlim, fıkıh kitabına dayanmadan, ilhamla söylüyorum diyerek, görüşünü dinde senet gibi göstermeye çalışmaz. "Yalnız Kur'an" diyerek, sünneti, icmayı ve kıyası reddetmez. Said Nursi Hazretlerine bu açıdan nasıl bakabiliriz?

İslamiyet, nezahet ve nezaket dinidir. Tahkir ve tezvîr, dinimizin adap ve erkanında yoktur.

Ehl-i küfre bile, tekfir kelimesinin kullanımını eziyet kabul eden bir dinin mensubu olan bizlerin; diğer Müslüman kardeşlerimize ağır ifadeler ve tabirler sarf etmesi mesuliyeti muciptir.

İslamiyet; hem akıl hem de nakil dinidir. Aklı olmayanın, dini de yoktur. Dinimiz on beş yaş sınırını sinn-i teklif kabul etmesi, akli melekeden o yaşlarda tam tekemmül ettiğinin işaretidir.

İslamiyet sadece nakil dini olsa idi; bir tek nakil aracı Kur'an olurdu. Kur'an'la insanlar arasına sünnet, icma, kıyas mekanizmaları girmezdi. Manevi terbiyede de, vekillere, mürşitlere, imamlara ve meşayih'e ihtiyaç kalmazdı. Kur'an'ı kerimdeki akla yapılan hitaplar, teklifler ve havaleler lüzumsuz olurdu.

Zaten din, teklif noktasında akıl ile alakalı bir mükellefiyettir.

Akıl sadece dünya ve içindekiler için tahsis edilmemiştir. Aklı olmayan canlıların, özellikle hayvanların dünyada, bizden daha rahat yaşamaları gösteriyor ki; akıl esas itibariyle iman, marifet ve ahiret için verilmiştir. Sadece fani dünya için bu alet israf, lüks ve belki de lüzumsuz olurdu.

İslamiyet ruhbanlık dini değildir. Akıl iptal Hristiyanlarda vardır. İslamiyet'te ise; akıl ile nakil tearuz/muaraza ettikleri zaman; akıl esas itibar, nakil tevil olunur.

İmanda mertebeler vardır ve hudutsuzdur. Fıkıhta ise sabittir ve mahduttur.

Fıkıh; kaide ve kurallar itibariyle, bir defa öğrenildi mi kafidir. Yani otuz üç farzı on defa okuyan bir insan, farzın adetlerini otuz beş'e ve kırk'a çıkaramaz. Bir defa öğrenildi mi yeterlidir.

İmanda ise, marifetin mertebeleri bilindikçe iman da artar ve yükselir. Bir çekirdekten ağaca kadar, ne kadar mertebeler var ise; imanda ondan daha fazla mertebeler mevcuttur.

Ayrıca fıkıh esas itibarıyla iki kısımdır.

1. Fıkıh-ı Ekber: Hakaik-i imaniye ve esasat-ı İslamiye keyfiyet itibarıyla verilir

2. Fıkıh-ı Asgar ise: Efal-i mükellefendir. Yani adetleri ve hudutları belli olan kaide ve kurallardır. Bu tasnife en güzel delil, İmam-ı Azam' (r.a)'ın Fıkıh-ı Ekber isimli eseridir.

Dolayısıyla Risale-i Nur Külliyyatı, **Fıkıh-ı Ekber** makamında imana hizmet etmiş, bütün telifat bu hakaik ve esasat üzerinde toplanmıştır. **Fıkıh-ı asgarı ise;** Muazzez Üstadımız, kitap, sünnet, icma ve kıyastan süzölmüş olan, diğer müçtehitlerin ve alimlerin eserlerine havale etmiştir.

İnsanlar hangi meslekte ve sanatta inkişaf eder ve meşgul olurlar ise; Allah onunla ilgili bazı hakikatleri, o insanların ruhlarına ve alemlerine açar. Keşifler, buluşlar, kerametler ve harikulâde haller bunların delilleridir.

Biz bu ilahi takdiri kabul etmez isek; bütün kerametleri ve manevi inkişafı inkar etmemiz lazım gelir.

Hatta bu mesele alemde öyle bir sırdır ki; kim hangi şeyi samimiyetle isteyip, gayretle çalışır ise, Allah ona o şeyin kapılarını açıyor ve ikramda bulunuyor. Bu mesele ehl-i dalalet için de aynen cereyan etmektedir.

Bizde maneviyat'ta teali ve terakki edenlere Cenab-ı Hak, kerametler nevinden bazı ikramlarda bulunduğu gibi; Hint yogileri de kendi mesleklerinde ve sanatlarında samimi ve ciddiyetle çalıştıklarından, kobralarla beraber yaşıyorlar. Bu fevkalade haller, müminde **keramettir**. Ehl-i dalalette ise **istidraç**'tır.

Üstadımız; bütün fıkıh alimlerini benimsemiş, **on iki mezhebi ve hak tarikatları** kabul etmiş ve onları takdir etmiştir. Kendisi fıkıh da Şafii Mezhebi'nden olup, İmam-ı Şafi'ye iktida etmiştir. Manevi terbiye ve irşatta ise Abdulkadir Geylani (k.s.) ve İmam-ı Rabbanî'yi mürşit olarak kabul etmiştir.

Üstadımız, Allah'ın yardımıyla bu asrın hastalığına, idrakine ve mizacına göre külliyyatı telif etmiş ve bu eserler manevi irşat makamında, milyonların imanlarının muhafazasına ve kurtulmasına hizmet etmiştir.

Bazen, bizlerdeki gurur ve enaniyet, bu anlamdaki manevi hazinelerden istifademizi engeller ve mahrum eder. Bu da şeytanın bir çeşit hilesidir. Çünkü: **“Cehalet; ilimde, utanma ile kibir arasında otlar.”** diye meşhur bir söz vardır.

Muazzez Üstadımızın telifatta, istifade ettiği kaynaklar ise; edile-i Erbaa esas olmakla beraber, selefi salihinin mühim ve muteber eserleridir.

Ayrıca bu dine bir zerre dahi olsa hizmet ifa edenler, Muazzez Üstadımız'dan batmanlarca iltifat ve alaka görmüşlerdir.

Bu vesile ile bizden evvelki asırlarda hizmet ifa etmiş mürşitlerin eserleri ve telifatları takdire şayan olup onlardan istifade ve istifaze etmemiz icap eder. Bizler, o zevat-ı muhteremin haklarını eda edemeyiz. Allah hepsinden razı olsun. Onlar bizlerin dünyada ve ukbada saadet ve huzur vasıtalarıdır.

İlave bilgi için tıklayınız:

[**Risaleler İlhamla mı Yazıldı?**](#)